

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Корниці Ірини Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
15 серпня 2018 року
№ 228-1(II)/2018

Справа № 3-272/2018(3778/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Корниці Ірини Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Корниця І.О. звернулася до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність частині третій статті 8 (у конституційній скарзі – частина друга), частинам першій, другій статті 55 (у конституційній скарзі – частина перша), статті 129 Конституції України (конституційність) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у малозначних справах, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, рішенням Кіровського районного суду міста Кіровограда від 29 травня 2017 року позовні вимоги автор клопотання щодо стягнення аліментів на його користь на утримання малолітньої дитини задоволено частково; стягнуто аліменти у розмірі $\frac{1}{4}$ частини всіх видів заробітку (доходу), але не менше ніж 30% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Постановою апеляційного суду Кіровоградської області від 6 березня 2018 року апеляційну скаргу Корниці І.О. залишено без задоволення, а рішення Кіровського районного суду міста Кіровограда від 29 травня 2017 року – без змін.

Не погоджуючись із рішенням судів першої та апеляційної інстанцій, автор клопотання подав касаційну скаргу до Верховного Суду, який своєю ухвалою від 7 травня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження на підставі того, що зазначена справа є малозначною.

Як стверджує Корниця І.О., внаслідок застосування судом касаційної інстанції пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу порушено її конституційне право на судовий захист, передбачене частиною першою статті 55 Конституції України, а також право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, визначене частиною другою цієї статті.

На підтвердження своїх доводів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції та законів України, ряд міжнародно-правових актів, Рішення Конституційного Суду України від 25 грудня 1997 року № 9-зп, ухвали Верховного Суду.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону

(пункти 5, 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не погоджується із законодавчо встановленим обмеженням щодо оскарження в касаційному порядку судових рішень у малозначних справах, що, на його думку, перешкоджає реалізації особою права на судовий захист, гарантованого частинами першою, другою статті 55 Конституції України, яка передбачає, зокрема, що права і свободи людини і громадянина захищаються судом, а також закріплює право кожного на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

У той же час Основний Закон України не містить положень, які встановлювали б обов'язковий касаційний перегляд усіх без винятку судових рішень. Відповідно до пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення. Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини). Отже, касаційне оскарження судового рішення згідно з Основним Законом України належить до питань законодавчої доцільності, вирішення яких є виключним повноваженням Верховної Ради України.

Фактично автор клопотання висловлює незгоду з судовими рішеннями, ухваленими у справі, в якій він був стороною, а також із законодавчими

обмеженнями щодо можливості касаційного перегляду таких судових рішень.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності частині третій статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 129 Конституції України пункту 2 частини третьої статті 389 Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Крім того, відповідно до пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів. До конституційної скарги не долучено копій усіх документів і матеріалів, на які є посилання, а також не вказано їх у переліку, що додається до конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Корниці Ірини Олександрівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**